

3. Sınıflar için

ile Okuduğumu Anlıyorum Serisi

GİZEMLİ GOFRET

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca bu kitabın her hakkı saklıdır ve **dörtrenk yayınları**'na aittir. Kitabın tamamının veya bir kısmının yayınevinin önceden yazılı izni alınmadan kısmen de olsa çoğaltılması, yayımlanması, internet ortamına aktarılması yasaktır.

Yazan ve Hazırlayan

Mutlu Demirarslan

M. Feridun Depe

Görsel Tasarım & Resimleme

Kalender

Baskı / Cilt

Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Tel: (0212) 613 40 41 Faks: (0212) 613 05 64

Matbaa Sertifika: 29507

YAYINEVİ SERTİFİKA: 18875

ISBN: 978-605-4415-84-7

www.dortrenkyayinlari.com

GİZEMLİ GOFRET

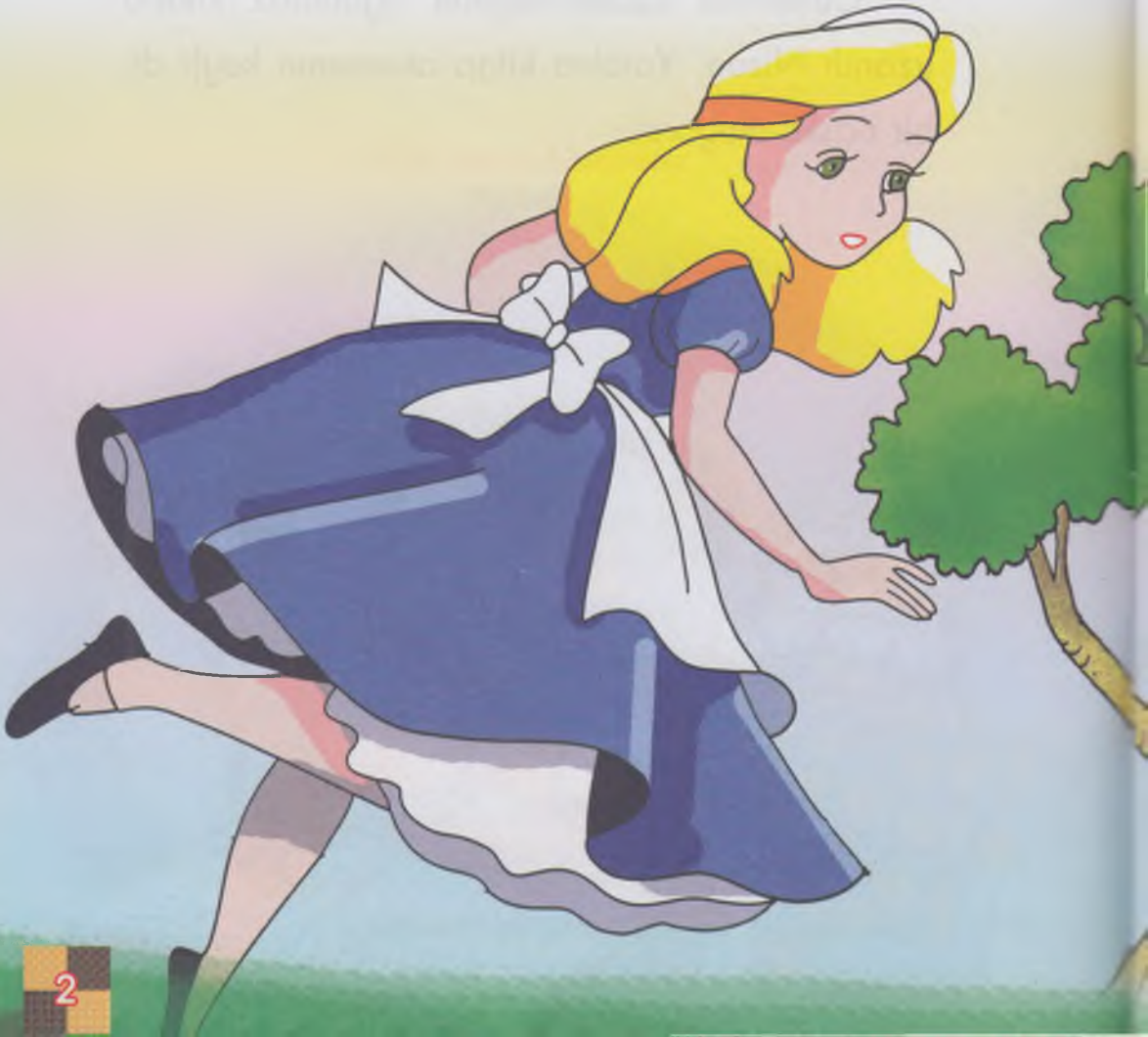
Nisan, son birkaç gündür “Alice (Alis) Harikalar Diyarında” adlı kitabı okuyordu. Kitabı o kadar beğenmişti ki annesinin tüm ısrarlarına rağmen cumartesi günü gezmeye gitmemiştir.

Nisan’ın annesi Şehnaz Hanım, kızını ikna etmek için oldukça uğraşmış ancak başarılı olamamıştır.

Cumartesi sabahı uyanır uyanmaz kitaba uzandı Nisan. Yatakta kitap okumanın keyfi de bir başka oluyordu.

Kitapta Alice isminde bir kız, bir tavşanın peşinden çeşitli maceralara atılıyordu. Bu maceralar ilginç ve farklıydı. Alice'in kitapta yaşadığı fantastik maceralar karşısında, Nisan gözlerini kitaptan alamıyordu.

Hele o beyaz tavşan yok mu o beyaz tavşan!
Zavallı Alice partiye gitmek için giyinmiş olan
tavşanın peşine takılmasa başına onca macera
gelmeyecekti.

Ama kim smokinli bir tavşan görüp de onun pe-
şine takılmaz ki...

Nisan gözlerini kitaptan alamıyordu.

Bazen öfkeli, bazen kibar olan tavşan, garip tavırları olan kraliçe, bir deste iskambil kağıdı, sihirli pastalar, mantarlar...

Nisan kitabı okudukça kendini Alice'in yerine koyuyordu.

Sabahın erken saatlerinde okumaya başlayan Nisan "Alice Harikalar Diyarında" isimli bu güzel kitabı keşke herkes okusa diye düşünürken yavaş yavaş göz kapaklarının kapandığını fark edemedi.

O ne güzel uykuydu öyle...

Nisan, gözlerini açtığında uyuyakaldığını anlamıştı. Alice Harikalar Diyarında kitabı, başucunda duruyordu. Sabah kahvaltısı yapmamıştı ve çok ama çok acıkmıştı. Karnı açlıktan zil çalıyordu. Küçük kitapsever, evi kolaçan etti. Evde kimse yoktu. Herkesin gezmeye gittiğini düşündü ve mutfağa geçti.

Mutfak masasının üzerinde, üzeri kapakla örtülü bir tabak vardı. Nisan hemen tabağa yöneldi. İştahla yiyeceği bir yemeğin onu beklediğini düşündü. Hemen kapağı kaldırdı. Ancak tabakta yemek yoktu. Aslında tabakta hiçbir şey yoktu. Açlığından huysuzlanan Nisan, etrafına bakındı. Hemen yiyecek bir şeyler bulması gerekiyordu.

İşte bu sırada Nisan'ın gözü, mutfak tezgahının üzerinde ısıt ısıt ısıldayan kırmızı ambalajlı gofrete ilişti. Nisan, şaşkın ve mutluydu. Şaşkındı çünkü Şehnaz Hanım eve abur cubur girmesine pek izin vermezdi. Mutluydu çünkü bu gofret açlığını giderecekti.

Nisan bir panter gibi gofrete atıldı. Gofretin paketini bir çırpıda yırttı. Gofretten kocaman bir ısırık aldı. Sonra bir ısırık daha aldı. Nisan, tam gofretten bir ısırık daha alacaktı ki gofretin ambalajında gözlerini fal taşı gibi açtıran yazıyla karşılaştı.

“Tebrikler kazandınız!”

Nisan ne kazandığını bilmiyordu. Gofretin içindeki yazıda; “Tebrikler kazandınız! Hediyeinizi almak için lütfen en yakın bakkala ya da markete gidiniz.” diyordu. Nisan önce okumak istediği kitabı düşündü. Sonra da elinde kazandınız yazan kağıda baktı. Aslında bugün dışarı çıkmayacaktı ama bu gizemli gofret karşısında Nisan duygularına hakim olamadı ve hemen mutfaktan çıktı.

Doğruca mahallenin köşesinde bulunan Fuat Bakkal'a yöneldi. Fuat Bakkal'ın sahibi, şirin mi şirin bir amcaydı. Nisan, bakkala girdiğinde, Fuat amca, minik oğlu Atlas'la gıdıklamaca oynuyordu.

Nisan heyecanla; “Fuat amca kazandım! Kazandım!” dedi. Fuat amca şaşkın şaşkın; “Hayırdır ufaklık ne kazandın?” diye sordu.

Nisan ne kazandığını bilmiyordu. Gizemli gofretin ambalajını Fuat amcaya gösterdi; “Bak burada yazıyor işte. Kazandığım şey her ne ise en yakın marketten ya da bakkaldan alabilirmişim. Öyle yazıyor.” dedi.

Bakkal Fuat, ambalajı aldı ve dikkatlice inceledi. “Evet gerçekten de doğru. Kazanmışsın. Hımm! Şimdi hatırladım. Bu gofretlerle beraber bir zarf gelmişti. Kazanana bu zarfı vermem gerekiyordu.” dedi ve sonra çekmecedен çıkardığı pembe zarfı Nisan’a uzattı.

Nisan, pembe zarfı açarken heyecandan elleri titriyordu. Acaba ne kazanmıştı? Nisan tam zarfı açacakken Fuat Bakkal, saatine baktı ve “Dur dur zarfı açma!” dedi. Nisan anlamamıştı. Zarfı açsa ne olurdu ki?

Fuat Bakkal, Nisan’a zarfın üzerindeki yazıyı gösterdi. Zarfın üzerinde “saat 14.00’te açınız” yazıyordu. Nisan saate baktı. Saatin iki olması için daha on beş dakika vardı.

Bu on beş dakika geçmek bilmiyordu. Nisan baktı olmayacak başladı Bakkal Fuat'ın küçük oğlu Atlas'la muhabbet etmeye. Ama ne muhabbet!

Nisan bir sohbeete girmek için en güzel soru olan "Nasılsın ?"la başladı. Sonrasında komik bir sohbet başlamış oldu.

Nasılsın Atlas?

İyi...

Sadece "iyi" mi? "İyiyim, sen nasılsın Nisan abla?" demek daha güzel olmaz mı?

Ben çok güzel gol atıyorum biliyor musun?

Ne? Efendim?

Anlamadım.

"Gol" diyorum Nisan abla. Sen de hiçbir şey bilmiyorsun!

Nasıl yani anlamadım. Golün nasıl bir şey olduğunu pek tabi biliyorum.

Baba! Babaa! Bu kız hiçbir şey bilmiyor!

Tamam Atlas haklısın. Sen ne kadar akıllı bir çocuksun öyle...

Teşekkür ederim. Herkes aynı şeyi söylüyor.

Sanki bu sohbet řu çeyrek saati daha da uzatmıştı. Nisan nihayet saatler ikiye gösterirken zarfı açtı. Zarfın içinden yaldızlarla süslenmiş bir kağıt ıktı. Kağıdın zerinde “Tebrikler Nisan! Senin için en güzel hediye řu anda seni evinde bekliyor.” yazılıydı. Nisan okuduklarından hiçbir anlam çıkaramamış hatta biraz da tedirgin olmuştu.

Nisan, bir elindeki kağıda bir de Fuat amcaya baktı. Fuat amca; “Ben de bir şey anlamadım.” dedi.

Nisan'ın kafasında sorular geziyordu. Gofreti üreten firma Nisan'ın kazandığını nereden bilmişti? Nisan'ın hediye kazandığını bilmeseler yaldızlı kağıda Nisan'ın adını yazmazlardı. Nisan şaşkınlığını ve kafasındaki soruları giderecek kişilerin anne ve babası olduğunu düşündü. Eve gidecek ve anne babasını bulacaktı. Onlara olanları anlatacak ve bu olayı çözecekti. Ama ilginç olan bir şey daha vardı ki o da Nisan'ın kazandığı hediyenin evde oluşuydu.

Nisan eve doğru yürürken ileride yakın arkadaşları Kerem ve Didem'i gördüğünü sandı. Bu iki çocuk uzaktaydılar ama aynı Didem ve Kerem'e benziyorlardı. Sanki bir düğüne gider gibi çok şıktilar. Nisan arkadaşlarına benzettiği çocuklara seslendi; "Diideem! Kereeeem!" Çocuklar bu sesi duyunca arkalarına döndüler. Nisan'a şöyle bir baktılar. Baktıkları gibi de sanki hayalet görmüşcesine kaçmaya başladılar.

Nisan bu olay karşısında donup kalmıştı. Didem ve Kerem'e çok benzeyen bu iki çocuk, koşarak Nisan'dan kaçıyordu.

Nisan, çok garip duygular içerisindeydi. Sabahtan bu yana yaşadıkları, onu bir hayli şaşırtmış ve bunaltmıştı. Gofretin içinde yazan “Tebrikler kazandınız!” yazısını okuduğundan beri ilginç durumlarla yüz yüze geliyordu. Artık Nisan bir an evvel anne ve babasını bulması gerektiğini düşünüyordu.

Ancak ilginçlikler bitmek bilmiyordu. Nisan tam yoldan karşıya geçecekken yanına pembe bir bisiklet yaklaştı. Bu bisikleti bir tavşan sürüyordu. Yani tavşan kıyafeti giymiş bir kişi kullanıyordu bisikleti. Bu kişi, Nisan'ı görünce, aynı Didem ve Kerem gibi Nisan'dan hızla uzaklaştı.

Nisan bu kez öylece bakmayacaktı. Biraz önce kaçanlar Didem mi, Kerem mi bilememiştir. Bu defa şüpheye düşmeyecekti. Başladı tavşanın peşinden koşmaya.

Bisikletin üzerindeki tavşan, peşinden koşan kızı görünce telaşlandı. Pedalları daha hızlı çevirmeye başladı. Nisan da durur mu o da daha hızlı koşmaya başladı.

Normalde Nisan'ın koşarak bisikletli birine yetişmesi imkansızdı. Ancak kostümü bisikletlinin hızlı gitmesini engelliyordu.

Bu koşullar altında kovalanan ve kovalayan parka daldılar.

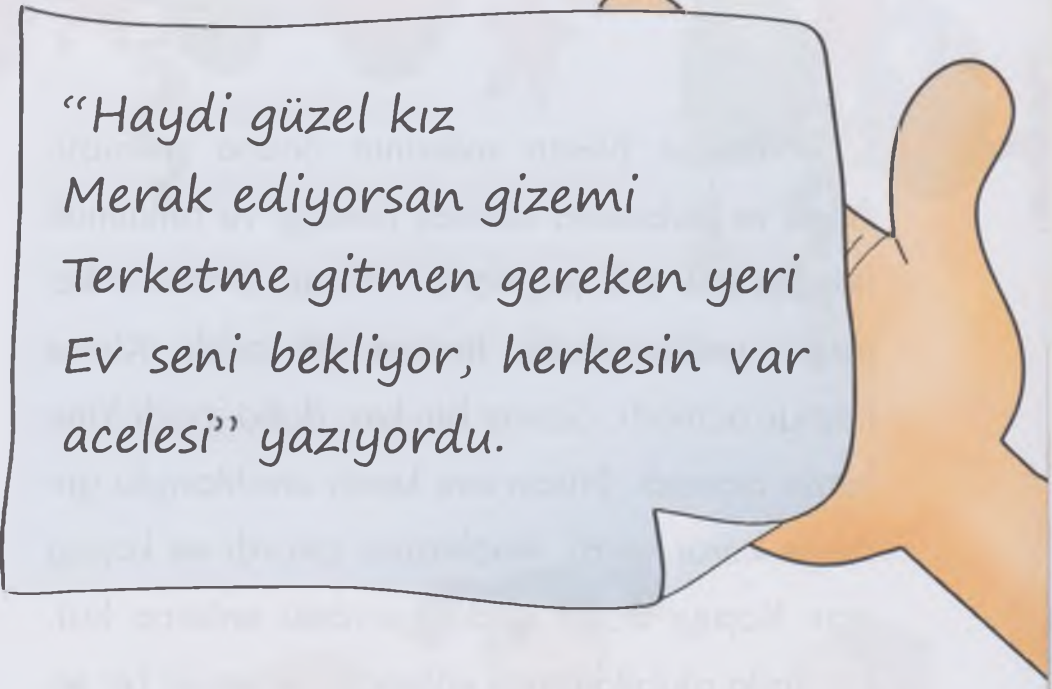
Nisan soluk soluğa kalmıştı. Daha fazla koşacak dermanı yoktu. Son bir çabayla ellerini dizlerine koyup bağırdı. “Lütfen dur tavşan! Sana sadece soru sormak istiyorum. Amaçım seni yakalamak değil...”

Bunun üzerine tavşan durdu. Belli ki o da yorulmuştu. Nisan “ Nedir bütün bu olanların açıklaması? Neden ben de Alice gibi ilginç bir maceranın ortasında hissediyorum kendimi? Ben de seni takip ettiğimde bir çukurun içine düşüp, sihirli mantarlarla, pastalarla mı karşılaşacağım? Eğer amacın buysa kusura bakma tavşan kardeş. Ben başıma gelecekleri önceden biliyorum. Çünkü o kitabı okudum. Sadece o kitabı değil daha başka bir sürü kitap okudum. Bu yüzden lütfen soruma cevap ver; Nedir bütün gün yaşadığım olayların açıklaması?”

Tavşan başını öne eğmiş minik kızın umutsuz çırpınışı karşısında üzölmüştü. Bisikletiyle yavaş yavaş minik kıza yaklaştı. Kostümünün cebinden bir kağıt çıkardı ve Nisan’a uzattı.

Nisan “Yine mi kağıt? Yine mi gizem?” dedi ama kağıdı da aldı.

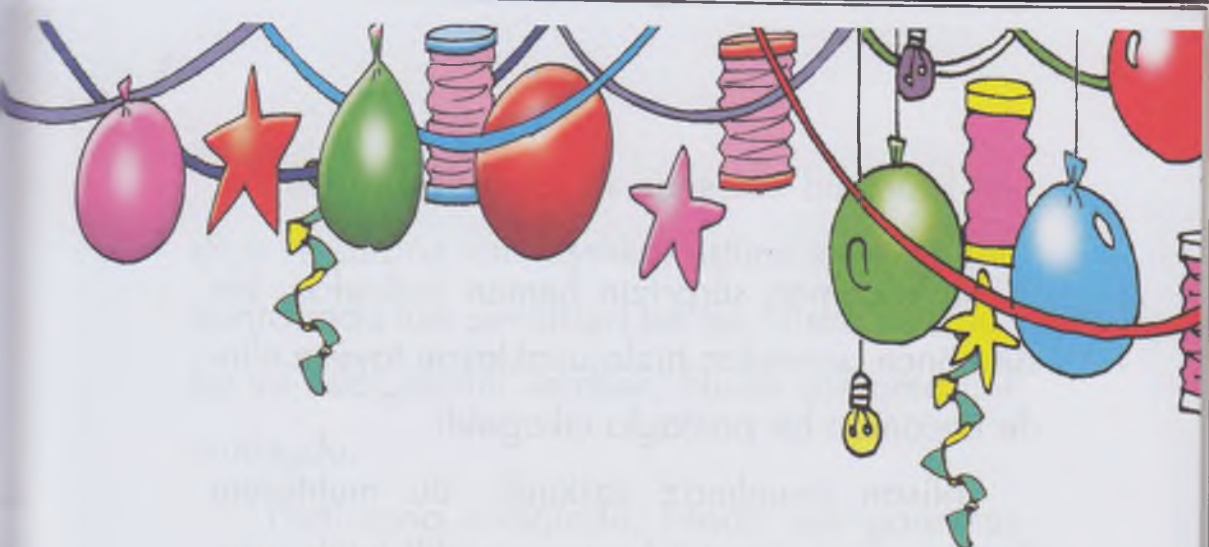
“Haydi güzel kız
Merak ediyorsan gizemi
Terketme gitmen gereken yeri
Ev seni bekliyor, herkesin var
acelesi” yazıyordu.

Nisan, tavşanın konuşmasını beklerken elinde kağıtla parkın ortasında kalakalmıştı.

Bisikletli tavşan ise çoktan gözden kaybolmuştu. Nisan, olanlara anlam veremiyordu. Bir an önce evine gitmek istiyordu. Nisan da Alice gibi oldukça garip bir gün yaşıyordu. Bütün bu olanların gizemini çözmenin en iyi yolu bir an evvel eve dönmekti.

Nihayet Nisan evlerinin önüne gelmişti. Anne ve babasına sormak istediği ve anlatmak istediği pek çok şey vardı. Nisan, evlerinin kapısına yaklaştığında hemen zili çaldı. Kimse kapıyı açmadı. Sonra bir kez daha çaldı. Yine kimse açmadı. Nisan eve kendi anahtarıyla girmeye karar verdi. Anahtarını çıkardı ve kapıyı açtı. Kapıyı açtığı anda içerideki onlarca kişi, bir anda olabildiğince eğlenceli ve neşeli bir şekilde “SÜRPRİZ” diye bağırdılar.

Nisan şimdi anlamıştı. Bugün kendisinin doğum günüydü. Şehnaz Hanım, Ege bebek, Didem, Kerem, Nisan’ın amcaları Ergin ve Erdem Bey, teyzesi Semra Hanım, Bakkal Fuat amca ve eşi Işıl Hanım, Minik Atlas, mahalleden ve sınıftan arkadaşları, Nisan için eve toplanmışlardı. Öyle ki Maya; Teneke, Tırtık, Pırtık ve Kıtık’ı bile bu güzel partiye çağırmıştı.

Bu kocaman sürprizin hemen ardından, bir süre önce yanından hızla uzaklaşan tavşan elinde kocaman bir pastayla çıkageldi.

Nisan inanılmaz şaşkıındı. Bu muhteşem doğum günü sürprizi karşısında dili tutulmuştu. Tavşan, pastayı Nisan'ın önüne getirdiği anda içerideki herkes hep bir ağızdan “ İyi ki doğdun Nisan” şarkısını söylemeye başladılar.

Nisan, doğum günü için hazırlanan güzelim pastadaki mumları üflerken gözleri mutluluktan buğulanmıştı. Alkışlar arasında bu güzel ve narin kızın doğum gününü ilk kutlayanlar, annesi ve Ege bebek oldu. Ancak Nisan'ın babası Özgür Bey, ortalıkta yoktu. İşte bu sırada biraz önce pasta getiren tavşan, elinde Nisan'ın çok istediği hikaye setiyle çıkageldi. Tavşan, kafasındaki kostümü çıkarınca Nisan; “Baba!” diyebilirdi. Tavşan kılığına giren, Nisan'ın babasından başkası değildi.

Nisan, babasına ve annesine bu güzel hediyeye ve sürpriz için teşekkür üstüne teşekkür etti. Sonrasında tüm sevdikleri tek tek Nisan'ı kutladılar ve hediyelerini verdiler. Nisan çok ama çok mutluydu.

Parti sona erdiğinde, Nisan çok yorulmuş ama çok da eğlenmişti. Konuklar tek tek uğurlandıktan sonra Nisan, babasına ve annesine bütün bu planın nasıl yapıldığını sordu.

Nisan'a, annesi Şehnaz Hanım, cevap verdi; "Günlerdir sana bu sürpriz partiyi yapmak istiyorduk. Ancak seni bir türlü evden çıkmaya ikna edemedik. Sen evde olsaydın sürprizi gerçekleştiremezdik. Bu yüzden baban okuduğun "Alice Harikalar Diyarında" kitabından esinlenerek sana bir oyun hazırladı. Bir arkadaşına gofretin ambalajını ve içindeki yazıyı hazırlattı. Ben de senin gofreti yemen için evdeki tüm yemekleri kaldırdım. Sonra bakkal Fuat'la senin erkenden eve geri dönmemen için anlaştık. Tabi aksilikler de olmadı değil. Mesela yolda Didem ve Kerem'i gördün. Neyse ki sen anlamadan eve gelebildiler."

Şehnaz Hanım'ın konuşması bittiğinde, Nisan bir kez daha teşekkür etti. Nisan hayatının en güzel sürprizlerinden birini yaşamıştı. Böyle maceracı bir ailede, ilerleyen yıllarda kim bilir ne maceralar Nisan'ı bekliyor olacaktı...

Hikaye Haritası

Hikayenin ana karakteri kimdir?

.....

.....

.....

Hikayenin yardımcı karakterleri kimlerdir?

.....

.....

.....

Hikayenin konusu nedir?

.....

.....

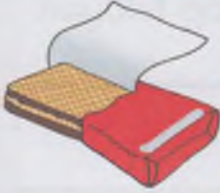
.....

Hikayede anlatılan olay nerede geçmektedir?

.....

.....

.....

Hikayenin adı nedir?

.....

Hikayede anlatılan olay ne zaman gerçekleşmiştir?

.....

.....

Hikayede anlatılan olay nedir?

.....

.....

.....

Soruları Yanıtlayalım

1

Nisan ailesiyle neden dışarı çıkmıyor?

.....

.....

.....

2

Nisan uyandığında ilk olarak evin neresine gidiyor?

.....

.....

3

Nisan mutfakta hangi yiyeceği buluyor?

.....

.....

.....

4

Nisan bakkalda gofreti açmak için kaç dakika bekliyor?

.....

.....

5

Nisan yolda kimlerle karşılaşıyor?

.....

.....

.....

6

Nisan'ın doğum günü etkinliğine katılanlardan üç kişinin adını yazınız?.....

.....

Hikayenin Özeti

Okuduğumuz hikayeye göre, aşağıdaki cümleleri, kendi sözcüklerimiz ile tamamlayarak hikayenin kısa bir özeti ni çıkaralım.

Başlangıç

1

Nisan son birkaç gündür "Alice Harikalar Diyarında"

2

Nisan, pembe zarfı açarken heyecandan

3

Nisan'a bakınca sanki hayalet görmüş gibi

4

Tavşan kılığına giren

Bitiş

Hangi Yüz İfadesi?

Verilen cümleler karşısında Nisan'ın yüzünde oluşacak olan yüz ifadesini boyayalım.

Nisan gofretin içindeki yazıda “Tebrikler kazandınız!” yazısını gördü.

Alkışlar arasında bu güzel ve narin kızın doğum gününü ilk kutlayanlar annesi ve Ege bebek oldu.

Artık Nisan bir an evvel anne ve babasını bulması gerektiğini düşünüyordu...

Sözcük Dağarcığı

Verilen sözcüklerle anlamlarını eşleştirelim. Sözcükleri kullanarak birer cümle kuralım.

Masa, dolap gibi şeylerin dışarıya çekilen bölümü.

Eşyaya altın veya gümüş görünüşü vermek için kullanılan, sıvı veya yaprak durumundaki altın, gümüş ve bunların taklidi olan madde.

Sinema ve tiyatroda rol gereği giyilen kıyafetlerin genel adı.

Yaldız

.....

Kostüm

.....

Çekmece

.....

Adın Yerine Kullanılan Sözcükler

Aşağıda verilen cümlelerde altı çizili isimlerin yerine, kutularda bulunan sözcüklerden uygun olanı getirip cümleyi tekrar yazalım.

Nisan, Didem ve Kerem parka gittiler.

Nisan, hediyesini görünce çok sevindi.

Kerem, Didem ve ben top oynadık.